*शशादन m. *ein best. Raubvogel.*

शशिक m. Pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6,9,46. v. l. शाशिक.

शशिकला f. 1) *Mondsichel, Mond* überh. — 2) *ein best. Metrum.* — 3) ein Frauenname.

शशिकान्त 1) m. *ein best. Edelstein,* = चन्द्रकान्त Râǵan. 13,211. — 2) f. आ N. pr. eines Flusses VP.² 2,149. — 3) *n. *eine bei Nacht sich öffnende weisse Lotusblüthe* Râǵan. 10,200.

शशिकेतु n. N. pr. eines Buddha.

शशिदय m. *Neumond* Hemâdri 1,347,12.

शशिखण्ड 1) m. oder n. *Mondsichel.* — 2) m. N. pr. eines Vidjâdhara.

शशिखण्डपद् m. N. pr. eines Vidjâdhara.

शशिखण्डशेखर m. Bein. Çiva's.

शशिगर्भ m. = शशाङ्ककुल.

शशिगुप्त m. N. pr. eines Fürsten VP.² 4,219.

*शशिगुप्ता f. *Süssholzsaft.*

शशिग्रह m. *Mondfinsterniss.*

शशिग्रहसमागम m. *Conjunction des Mondes mit Asterismen* oder *Planeten* Varâh. Bṛh. S. 18 in der Unterschr.

शशिज und शशितनय m. *der Planet Mercur.*

शशितेजस् m. N. pr. 1) eines Vidjâdhara. — 2) *eines Schlangendämons.

शशिदेव 1) *m. N. pr. eines Fürsten, = रन्तिदेव. — 2) n. *das unter dem Monde stehende Mondhaus* Mṛgaçiras.

शशिदैव n. = शशिदेव 2).

शशिधर m. N. pr. eines Mannes.

शशिध्वज m. N. pr. 1) eines Asura. — 2) eines Fürsten von Bhallâṭanagara.

शशिन् 1) m. *a) der Mond.* — *b)* Bez. *der Zahl Eins.* — *c) Kampfer* Hemâdri 2,*a*,44,2. — *d) ein best. Metrum.* — *e)* N. pr. eines Mannes. — 2) f. आ *die 8te* Kalâ *des Mondes.*

शशिपुत्र m. *der Planet Mercur.*

*शशिप्रभ n. 1) *eine bei Nacht sich öffnende Lotusblüthe.* — 2) *Perle* Garbe zu Râǵan. 13,153.

शशिप्रभा f. 1) **Mondschein.* — 2) ein Frauenname.

*शशिप्रिय 1) n. *Perle* Râǵan. 13,153. — 2) f. आ *eine Geliebte des Mondes, ein personificirtes Mondhaus.*

शशिबिन्दु fehlerhaft für शशबिन्दु.

*शशिभूषण m. Bein. Çiva's.

शशिभृत् m. desgl. Vgl. नव°.

शशिमणि m. *eine Art Edelstein,* = चन्द्रकान्त Kâd. 2,3,16 (2,11).

शशिमण्डल n. *Mondscheibe* Hem. Par. 1,313.

शशिमत् Adj. *mit dem Monde versehen.*

शशिमय Adj. *zum Monde in Beziehund stehend* Naish. 4,38.

शशिमुखी f. *eine Mondantlitzige* Spr. 7619. 7818.

शशिमौलि m. Bein. Çiva's.

शशिरेखा f. 1) **Mondsichel.* — 2) ein Frauenname.

शशिलेखा f. 1) *Mondsichel* Vidḍh. 24,2. — 2) *Vernonia anthelminthica* Bhâvapr. 1,178. 6,30. — 3) **Cocculus cordifolius.* — 4) **ein best. Metrum.* — 5) N. pr. *a)* einer Apsaras. — *b)* einer Fürstin. — *c)* einer Zofe Vâsav. 231,4.

शशिवंश m. 1) = शशाङ्ककुल. — 2) Titel eines Werkes Schönberg, Ksh. 6.

शशिवदना f. 1) *eine Mondantlitzige.* — 2) Name *zweier Metra.*

शशिवर्धन m. N. pr. eines Dichters.

*शशिवाटिका f. *Boerhavia procumbens.*

शशिविमल Adj. *rein wie der Mond.* गिरि m. nach dem Comm. der Kailâsa.

शशिशिखामणि m. Bein. Çiva's.

शशिशेखर m. 1) desgl. — 2) *N. pr. eines Buddha.

शशिसुत m. *der Planet Mercur* Varâh. Jogaj. 4,12.

1. शशी f. s. u. शश.

2. शशी Adv. mit भू *zum Hasen werden.*

शशीभ Verz. d. Oxf. H. 327,*a*,7 v. u. fehlerhaft für शशाङ्क.

शशीयंस् Adj. *häufiger, zahlreicher, reicher* (an Habe und Leuten).

शशीश m. Beiw. Çiva's.

शशीशशिश्रु m. Patron. Skanda's.

*शशेर्ण n. *Hahnenhaar.*

शशेलूकमुखी f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's.

*शश्व्, शश्वति Denomin. von शश्वत्.

शश्वत् Adv. s. u. शश्वत्.

शश्वत्काम Adj. (f. आ) *stets nur an Liebe denkend* Spr. 6435.

शश्वधा Adv. *immer wieder.*

शश्वत् 1) Adj. (f. शश्वती, °तनी RV. 8,60,17. Superl. शश्वत्तम) *a) immer wieder erscheinend, -thuend, sich wiederholend. — b) frequens, zahlreich. — c) all, jeder.* — 2) शश्वत् Adv. *a) immer wieder, oftmals, allzeit, stets.* शश्वत्पुरा *von jeher.* शश्वत्तमम् *nach zahllosen Malen wieder, noch einmal.* — *b) alsbald, darauf, alsdann;* gewöhnlich mit कृ verbunden. शश्वत् — शश्वत् *sobald — alsobald.* — *c) immerhin, allerdings, gewiss.*

*शश्वाय्, °यते Denomin. von शश्वत्.

*शष्, शषति (हिंसायाम्).

*शष्कण्डी f. *eine best. Pflanze* und *deren Frucht* Gaṇar. 1,1,48.

*शष्कुल m. 1) *Pongamia glabra.* — 2) am Ende eines adj. Comp. = शष्कुली.

शष्कुलि und °ली f. 1) *Gehörgang.* — 2) *eine best. Krankheit.* — 3) *ein best. Backwerk* Bhâvapr. 2,25. — 4) **Pongamia glabra.* — 5) **Fisch* Râǵan. 19,70.

शष्कुलिका f. *ein best. Backwerk.*

शष्प 1) n. (adj. Comp. f. आ) *Graskeime, junger Trieb von Reis* u. s. w., *Gras* überh. Vgl. Zach. Beitr. 75. — 2) (*m. n.) *Verlust des klaren Bewusstseins.* — शष्पाविद्या Kathâs. 109,124 wohl fehlerhaft.

शष्पभुज् und शष्पभोजन m. *Grasfresser.*

शष्पवत् Adj. *junge Gräser enthaltend.*

शष्पिञ्जर Adj. *gelbröthlich schimmernd wie junger Rasen* Maitr. S. 2,9,3 (122,11). Auch सस्पिञ्जर geschrieben.

शष्पी Adv. mit कर् *in Gras verwandeln,* so v. a. *grün färben* Kâd. 241,13 (393,15).

शष्प्य Adj. *grasig.*

शष्य fehlerhaft für शष्प und सस्य.

1. शस्, शंसति, शस्ति und शास्ति *metzgen, niedermetzeln.* शस्त *niedergemetzelt.* — Mit अपि in अपिशसस्. — Mit आ in आशंसन. — Mit परि in परीशास. — Mit प्र in प्रशस्. प्रशस्त MBh. 12,5067 fehlerhaft für प्रधस्त. — Mit वि *zerschneiden, zerlegen, metzgen; niedermetzeln.* विशस्त Partic. — Desid. Partic. विशिशासिषत्.

2. शस् adv. Suffix = 1. शस् *(in Abschnitten).*

3. शस् Adj. *recitirend* in उक्थशंस्.

4. शस्, शस्यते Passiv von शंस्.

शस Adj. *recitirend* in उक्थशस.

शंसन n. *Schlachtung.*

शंसा f. dass. RV. 5,41,18.

1. शस्त 1) Adj. s. u. शंस्. — 2) n. *a) Preis, Lob.* — *b) *Körper, Leib.* Beruht auf einer fehlerhaften Auffassung von शस्तं वपुः.

2. शस्त Partic. von 1. शस्.

3. शस्त (Partic. von 1. शास्) *gestraft.*

4. शस्त n. *eine Art Gürtel* Harshaḱ. (ed. Bomb.) 143,4. 436,11.

*शस्तक n. 1) = अङ्गुलित्राण. — 2) = लोक; richtig शस्त्रक.

शस्तता f. *Vorzüglichkeit* u. s. w.

शस्तर् Nom. ag. *Schlächter, Metzger.*

शस्ति f. 1) *Preis, Lob.* — 2) *Lobsänger* RV. 1, 186,3.